

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku E. L.

przy uczestnictwie S. M., W. M., B. Z-M., H. G.-D., W. L., M. W., M. W., P. L., D. L., I. W., B. W., H. M. i J. W.

o stwierdzenie nabycia udziału we współwłasności nieruchomości
przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 marca 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 25 listopada 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił apelację wnioskodawcy E. L. od postanowienia Sądu Rejonowego w L., w sprawie o stwierdzenie nabycia udziału we współwłasności nieruchomości przez zasiedzenie. Sąd wskazał, iż

od apelacji, wniesionej przez profesjonalnego pełnomocnika nie została uiszczona opłata w wysokości stałej.

W zażaleniu wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy przyjął, że zawarty w apelacji wniosek o zwolnienie od opłaty od apelacji był bezprzedmiotowy, skoro żalący korzystał już z całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych. Stąd też wniosek nie uchylał obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej. Jednak pogląd Sądu nie znajduje uzasadnienia w aktach sprawy. Żalący zarzucił, że w postanowieniu z dnia 25 października 2006 r. Sąd Rejonowy w L. nie wskazał wyraźnie w jakim zakresie zostaje zwolniony od kosztów sądowych. Za tym zarzutem przemawia okoliczność, że w postanowieniu z dnia 28 sierpnia 2007 r. tenże Sąd zwolnił żalącego od wpisu od zażalenia. Żalący miał więc podstawę przyjąć, że nie został zwolniony od kosztów sądowych w całości. Jego wniosek o zwolnienie od opłaty od apelacji nie był zatem bezprzedmiotowy i powinien być rozpoznany, przez co obowiązek uiszczenia opłaty uległ odsunięciu w czasie (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., sygn. III CZP 98/06, opubl. OSNC nr 9/2007 poz. 131, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2008 r., sygn. V CZ 115/07, niepubl.).

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).